

BEHEER VAN DE OPENBARE RUIMTE VAN EEN ALL-INCLUSIVE VIJFSTERREN HOTEL NAAR.....

HET IS TIJD OM HET BEHEER VAN DE OPENBARE RUIMTE ECHT AAN TE PAKKEN,
NU BLIJKT DAT KAASSCHAVEN, DIFFERENTIËREN EN ASSETMANAGEMENT GEEN
AFDOENDE RESULTAAT BEREIKEN.

*Kijk ook eens vanuit
de gebruiker naar het
beheer van de openbare
ruimte.*

"Wie had dat nou gedacht.....van een paradijs in de tropen naar een tropisch zwemparadijs." Al ruim vier jaar horen we de spotjes van de tot voor kort in grote weelde levende ex-miljonair Hans van den Berg op de radio. Hans, een slimme zakenman die behoorlijk heeft geleden onder de crisis, geeft ons in de reclamespotjes een kijkje in zijn nieuwe leven. Hij vindt de crisis wel verfrissend. "Een ervaring die ik iedereen kan aanraden, ik ontdek nieuwe dingen. Zo kan ik leven met de kwaliteit die ik gewend was, maar dan voordeliger."

Het all-inclusive vijfsterrenhotel verdwijnt

Ook de openbare ruimte lijdt de laatste jaren onder de crisis. In het artikel 'Burger aan zet bij beheer van de openbare ruimte' omschrijft Harro Verhoeven van het CROW de buitenruimte als een all-inclusive vijfsterrenhotel dat jarenlang aan de bewoner is aangeboden. Ook de openbare ruimte lijkt tot voor kort in weelde te hebben geleefd. De vraag is nu: Kunnen we in de openbare ruimte,

net als Hans, leven met de kwaliteit die we gewend zijn, maar dan voordeliger?

Niet inzetten op een aanvaardbaar juridisch minimum

Het antwoord van veel gemeenten is in het collegeprogramma terug te lezen als 'Bewoners kunnen rekenen op de basis: Schoon, Heel en Veilig'. Ceciel van Iperen van het CROW omschrijft de zoektocht van gemeenten als volgt: "Gemeenten zoeken naar een aanvaardbaar minimum voor het beheer en onderhoud van de openbare ruimte. Ze onderzoeken wat ze minimaal moeten doen om juridisch geen problemen te krijgen en om de veiligheid niet in het geding te laten komen. In hun streven om het onderhoud in de openbare ruimte terug te schroeven is dit een legitieme zoektocht. Nu was het altijd al zo dat gemeenten geen geld weggooiden, maar een hoger kwaliteitsniveau dan nu was mogelijk." De meeste gemeenten zetten daarnaast ook in op het samen doen, samen met bewoners. Volledig in lijn met de

participatiesamenleving, de regiegemeente en de bezuinigingsopgave.

Kaasschaven kan niet meer

Van Iperen geeft ook aan dat ze twijfelt of gemeenten nog wel echt kunnen bezuinigen op het beheer en onderhoud in de openbare ruimte. "De discussie loopt al vijftien jaar, dit is de zoveelste bezuinigingsronde. De druk wordt te zwaar." Gemeenten hebben afgelopen jaren volop gerekend en gekaasschaafd. De kwaliteitsniveaus zijn in veel gemeenten van een B-kwaliteit naar een C-kwaliteit gegaan, het niveau dat nog net verantwoord is zonder kapitaalvernietiging en verloedering. Door differentiatie zijn de stadscentra en bijzondere plekken nog net op een hoger kwaliteitsniveau te beheren. Ook zetten veel gemeenten assetmanagement in om de openbare ruimte efficiënt en doelmatig te onderhouden.

Toch blijkt inmiddels dat we het daar niet mee gaan redden. Ondanks het kaasschaven, differentiëren en assetmanagement zien we de vragen vanuit de markt veranderen. Bij één partij is de onderhoudsachterstand bijvoorbeeld opgelopen van 8 procent onvoldoende in 2005 naar 28 procent in 2012. Wanneer niet wordt ingegrepen loopt de achterstand verder op naar 35 procent. En deze partij is niet de enige. Daarnaast draagt een op het juridisch minimum onderhouden openbare ruimte weinig bij aan een positieve beleving en is sinds de aanleg veel veranderd. Tijd om het beheer écht anders aan te pakken.

Niet alleen in stand houden

Daarvoor moeten we niet alleen inzetten op het zo goed mogelijk (technisch) in stand houden van objecten in de openbare ruimte, maar ook keuzes maken op basis van inrichting, functie en gebruik.

Om anders te kunnen kijken zijn volgens adviesbureau Kragten drie veranderingen essentieel:

1) Kijken vanuit de gebruiker

Door niet uitsluitend te redeneren vanuit de normen, sectoren en hersteltijd, maar zoals de gebruiker ook kijkt, naar de context worden betere, goedkopere en mooiere oplossingen zichtbaar.

2) Keuzes vooraf

In de praktijk blijkt de beheerder nu noodgedwongen aan het einde van het proces keuzes te maken op basis van budget. In plaats van vooraf een keuze op basis van inrichting, functie en gebruik. Met de huidige budgetten worden deze keuzes aan de achterkant steeds drastischer. De daaraan verbonden risico's zijn (haast) niet meer te beheersen.

3) Beheerder en bestuurder eerder betrekken

Bij deze keuze aan de voorkant betrekken we zowel de beheerder als de bestuurder. Hierdoor is de (expliciete én impliciete) kennis, het vakmanschap en de verantwoordelijkheden beter te delen.

Een verfrissende adaptieve aanpak

Door niet uitsluitend te focussen op technische instandhouding van objecten blijkt teruggaan naar een juridisch minimum lang niet altijd nodig. Door vooruit te kijken en aan de voorkant strategische en fundamentele keuzes te maken passend bij de context, het gebruik en de ambities van de gemeente is nog altijd kwaliteit te realiseren. Adaptief beheer neemt afscheid van het ambitieuze schoon, heel en veilig en laat de openbare ruimte weer meer betekenen voor de gebruiker en zijn beleving. Door adaptief te beheren zijn nieuwe dingen te ontdekken die volop mogelijkheden bieden voor iedereen, want 'Wie had dat nou gedacht.....van all-inclusive openbare ruimte, naar inclusieve openbare ruimte!'

Kragten
's-Hertogenbosch
T: 088-3366333
www.kragten.nl

*Bewoners kunnen vaak
rekenen op de basis van
schoon, heel en veilig*

